

tigt, at man, naar man er valgt hertil og betroet denne Tillidspost, siger: det er kun os Rigsdagsmænd, der forstaae os paa Landets Vel, men hele den talrige Klasse af Haandværkere forstaaer sig aldeles ikke paa deres egen Sag. (Mimestad: Det har jeg heller ikke sagt!) Det ærede Medlem har sagt det, det skal fremgaae af hans Ord, naar de blive trykte i Rigsdagstidenden, og det var egentlig derfor, jeg begjærede Ordet. Det er imidlertid nu saalænge siden, og der er talt saameget, at det er noget utafnæmmeligt at faae Ordet saa seent hen i Forhandlingen. Jeg skal nu slutte disse Bemærkninger, idet jeg indstændigt opfordrer hvert af de ærede Medlemmer til dog, forinden Afstemningen foregaaer, at overveie, om der ikke skulde være Noget i det, en stor og talrig Klasse, udtaler saa varme og indstændige Ønsker om. Jeg skal endnu tilføie, at de Forslag, der foreligge, just ikke ganske stemme med mine Ønsker; jeg vilde saaledes have fundet det rigtigere, om Prøven havde været bestemt saavel for Landet som for Kjøbstæderne, men kun for dem, der ikke alene vilde drive deres Haandtering med egne Hænder. Hvorvidt det vil være muligt at faae Paragraphen saaledes omformet til 3die Behandling, skal jeg lade staae hen; skulde der være Udsigt dertil, skal jeg stemme derfor.

Kayser: Den ærede Rigsdagsmand fra Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) sagde før, at han var overbevist om og troede, vi alle vare det, at jo længere der taltes om denne Sag, jo klarere fremgik den Meningsulighed, som er tilstede her i Salen. Det forekommer mig, at jo længere der tales om denne Sag, jo uklarere bliver den i det Hele taget, og jeg troer, at Grunden hertil for en stor Deel er den, at der tales om Noget, der efter min Formening slet ikke foreligger. Saaledes som jeg opfatter Sagen, foreligger der i dette Dieblit § 15 og § 6 med de dertil stillede Ændringsforslag, og jeg skal ogsaa indskrænke mig til kun at knytte nogle Bemærkninger dertil, og navnlig til den Anbefaling, som af de ærede Forslagsstillere blev givet af dem stillede Ændringsforslag. En Hovedgrund for en af Forslagsstillerne, Rigsdagsmanden for

Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), til at stille sit Ændringsforslag har han udtalt at være den politiske Side ved Sagen, og han har tilraadet at lade denne Lov gaae lempelig ind i Livet, for at den ikke skal blive modtagen med altfor stor Uvillie, hvor den kommer hen, og at tage Hensyn til de stærke Udtalelser, der have fundet Sted, og til den store Mængde Medborgere, hvorfra disse Udtalelser ere komne. Det forekommer mig imidlertid, at det af ham stillede Ændringsforslag aldeles ikke egner sig til at opfylde Bestemmelsen dermed. Man prøve blot paa at sige til de 15000: Det Ændringsforslag, ved Hjælp af hvilket vi ville fritage Eder for de Bestemmelser, der staae i Loven, gaaer ud paa, at alle Svende nu ere at ansee som Mestre, idet deres Stilling som Svende giver dem Ret til ogsaa at nedsætte sig som Mestre, og vi ville da vistnok tydeligt faae at høre, om det er det, de have have ønsket, om de troe, at deres velerhvervede Rettigheder, som det kaldes, Retten til en vis udelukkende Beskyttelse af deres Virksomhed, ere syldestgjorte ved, at alle de, som nu ere deres Medarbejdere, i Kraft af den Ret, de have som Svende, kunne blive Mestre. Jeg er saa overbevist om, at saasnart det bliver klart, at det er derom, der er Tale, saa vil hele den politiske Side af Sagen antage en anden Charakter ligeoverfor dette Spørgsmaal, thi den Misbilligelse, som Udkastet vil møde, den vil sikkert ogsaa blive Ændringsforslaget tildeel. Det ærede Medlem fra Svendbog Amts 1ste Valgkreds (Gomard) har igaar ganske tydeligt sagt os, hvad det var, de 15000 vilde; det var netop, at der skulde sørges for, at Svendene ikke med en altfor stor Lethed kunde gaae hen og blive Mestre og derved forringe Svendenes Antal og forøge Mestrenes, men Ændringsforslaget tjener ikke paa nogen Maade til at forebygge Saadant. Det ærede sidstnævnte Medlem begik imidlertid en Feil; han var ikke klar i sin Conclusion, idet han sagde: Naar man derfor stemmer for Ændringsforslaget, saa stemmer man for en Overlevering til Haandværkerne af det Traditionelle, saa er det en virkelig Overgang, medens man i modsat Fald skaber noget aldeles Nyt